

OPPO BDP-103

Publikálva: 2013. február 15. (péntek) 22:58 | Írta: Mészáros Szabolcs |

Bár az A/V szakma mai helyzete nem túl rózsás, azért vannak még sikertörténetek ezen a fronton is. Igen, az Oppo története igazi siker, de egyúttal arra is példa, hogy csodák, és hirtelen a semmiből előbukkanó sztárgyártók nincsenek itt sem, következetes termékfejlesztéssel viszont el lehet jutni a csúcsra. A BDP-103 belépőmodell az Opponál, de egyáltalán nem alapszintű készülék. Az elődmodell BDP-93 átkozottul jól sikerült, de ott még fanyalaghatunk kicsit a hálózatos funkciókon, így aztán nem volt nehéz megjósolni a fejlesztések irányát. Közben azért az idő nem állt meg, újabb kihívásoknak kell megfelelni a lejátszók piacán, és a 103-as erre is készen áll.

Az Oppo a DVD korszak derekán tűnt fel, akkor még inkább csak a kísérletező, firmware-zsonglőr réteg figyelmét keltette fel. Mindig is jellemző volt a készülékekre, hogy a fellelhető legjobb chip-készletekkel építették őket, de kezdetben egyebekre (dobozolás, tápegység, kiviteli minőség) nem fektettek nagy hangsúlyt. Az évek alatt aztán fokozatosan minden részletében igényessé váltak a lejátszók, míg aztán a BDP-93/95 párossal eljutottak a csúcsra.

A 93-ast a 103-as váltotta, s ha csak a külső kivitel nézzük, sok különbséget nem fedezhetünk fel, a dizájn nem változott. A navigációs gombok már nem simulnak bele a vastag, szálcsiszolt alumínium előlap síkjába, domború kiképzést kaptak. A front jobb alsó részén látható rések viszont a 93-ason már nem voltak jelen, ezek mögött egy USB és egy HDMI bemeneti aljzat lapul. Éles szemek még felfedezhetik a feliratok mennyiség és pozíció tekintetében, és ezzel a sor végére értünk. A kizárólag fekete színben elérhető lejátszó elegáns és szép, nem is lett volna értelme az eltalált formát megbolygatni.

A hátlapon a kettős HDMI kimenet mellett megjelent egy HDMI bemenet is, USB bejáratból is már kettőt találunk, viszont eltűnt az e-sata csatlakozás, és képfronton a – már szükségtelen – komponens kimenet. A HDMI bemenet segíthet azokon, akiknek megjelenítőjén csak egy bemenet áll rendelkezésre, a kettős kimenet pedig a hang, és képsatornák szétválasztását teszi lehetővé.

A 103 több szolgáltatásához szükséges a hálózati (és internet) kapcsolat, ezt LAN-on, vagy a mellékelt wifi adapterrel vezeték nélkül is létrehozhatjuk, a konfigurálás borzasztó egyszerű, már nem kellene rendszergazdai ismeretek ehhez sem.

Univerzális lejátszónak nevezzük, és tényleg meg is érdemli ezt a titulust. Bár a kifejezés számomra legtöbbször azt jelzi, hogy az adott eszköz/berendezés igazából semmire sem igazán jó, vagyis mindent tud, de csak úgy éppen... Kivételek (majdnem) mindig vannak, és az Oppo készülékei közülük tartoznak, ezt már az elődöknél is megállapíthattuk. Alapvetően egy Blu-Ray lejátszóról beszélünk, a bemutatást ezért kezdjük innét.

A BDP-93 egy 3D kompatibilis lejátszó, ami képes a 2D felvételek háromdimenzióssá alakítására is, egyéni ízlés szerint beállítható paraméterekkel. Tavaly januárban még a 3D volt a szenzáció, az idei CES már a 4K-ről (3840×2160-as felbontás) szólt, de az Oppo már ezt is beépítette lejátszójába, (egyelőre lejátszható forrásanyag híján csak felskálázásról lehet szó) szóval, aki véletlenül belebotlik egy ilyen megjelenítőbe, ne ijedjen meg. A DVD lemezek lejátszásakor is felskálázással érhetünk el simább, szebb képet a HD megjelenítőkön, ezeket 1080 (p) sorossá alakítva, a gyártó szerint BD minőségben élvezhetjük. Ezen műveletek elvégzését egy kétféle Mediatek chipre bízták, ami nem is okoz csalódást, villámgyors, akadozásmentes működésével. A készülékben a Marvel Kyoto-G2H képfeldolgozó egység dolgozik (az előd modellben a „sima” G2-es), a feladata nem több mint kifogástalan képminőség biztosítása. Ez Blu-Ray lemezekről még kevesebb munkával jár, aztán ahogy a felvételek (formátumok) minősége romlik, úgy egyre nagyobb feladat hárul a processzorra, de szerencsére felvérteztek sok-sok trükkös eszközzel. Fegyvertárában többek között videó zajcsökkentés, tömörítési veszteség és torzuláscsökkentés, intelligens színkezelés, kontraszt, képrészlet és kép él kiemelés is szerepel, a végeredmény pedig „magáért beszél”.

Az SACD és DVD-Audio lemezekkel ugyanolyan jól elboldogul, mint a képet is tartalmazó korongokkal, gondosan megtervezett audio áramkörök kifinomult hangzási biztosítanak, Azon talán senki sem fog meglepődni, hogy az SACD lemezek gyönyörűen szólnak, annál hihetlenebb a CD lemezekkel nyújtott produkció, és ettől válik igazán zseniálissá (és univerzálissá) ez a készülék.

Ha nem (optikai) lemezről játszunk le, használhatjuk médialejátszóként is, ekkor két lehetőségünk van; az USB bemenetekről közvetlenül, vagy hálózaton keresztül elérhető tartalmakkal. A front USB bejárat könnyű hozzáférhetősége révén nagyon praktikus megoldás hordozható tárolóeszközök gyors csatlakoztatására, a hátdoldali aljzatokat meg használhatjuk nagyobb, és fixen telepített meghajtók csatlakoztatására. Az internet kapcsolat fontos, a LAN-os megoldás egyszerű és beállítást sem igényel, csak a menüben kell megadni, ha pedig nincs a közelben vezetékes elérés, a gyári tartozék wifi adaptert csatlakoztathatjuk egy szabadon álló USB bemenetre. A setup itt sem bonyolult, a hálózati jelszó megadása után megy minden, ahogy kell.

A távvezérlő nagyon tetszett, mérete pont ideális, jól kézbe illik, gombjai elég nagyok, és diszkrét fehér háttérvilágítása a sötétben is használhatóvá teszi. Dedikált Vudu és Netflix gombjai közvetlen tartalom elérést nyújtanak interneten keresztül, ezek sajnos hazánkban egyelőre még érdektelenek. Másik lehetőség az Android/iPhone/iPad alkalmazás telepítése egy megfelelő eszközre, ezek közül az Androidos verziót próbáltam ki egy Samsung Galaxy Tab-on. Persze ehhez elengedhetetlen az Oppo (no meg a tab) hálózati kapcsolata, de egyéb beállítást nem kér, másodpercek alatt megtalálják egymást, és már navigálhatunk is. A 7"-os tabletten nem fér el a teljes távvezérlő felület, az egyszerűsített nézet viszont igen, és ez többnyire elegendő is a kezeléshez. Sajnos a médiavezérlő alkalmazás – ami a 93-ashoz elérhető – a 103-hoz még nem

készült el, de rövidesen az is meglesz, ez teszi igazán használhatóvá a mobil eszközöket. Jó hír, hogy a kezelőfelületen minden médiafajl látható lesz, ami a hálózatban és az USB-n keresztül csatlakozó tárolóeszközökön elérhető, így akik nem gondolkodnak hálózati használatban, azok számára is használható, értékes szolgáltatássá válik.

Működés

A menü jól áttekinthető és grafikai is nagyon tetszik, egyszerű és profi. A lemezek behelyezés után automatikusan indulnak (ha a menüben engedélyezzük), pillanatok alatt felismeri az aktuális formátumot. Az ikonok jelzése egyértelmű, a kiválasztott médiafajlok között könnyen navigálhatunk, s amennyiben a hálózati kapcsolat él, a Gracenote adatbázisából a CD/DVD/BD borítók automatikusan letöltődnek, ezzel látványosabbá és könnyebbé téve a kiválasztást. és igaz ez a hálózatban található torrent állományokra is, amennyiben a fájlnevet angolul tartalmazza a film vagy zene címét. A hálózati elérése egyébként gyors, a setup pedig nagyon egyszerű, a 103-as már nem igényel a számítógépen futó média szerver programot, a megosztott mappákba enélkül is beelát. Persze, a hozzáértők egészen profi médiarendszereket építhetnek az Oppo köré, ebben – lévén, hogy nem kis tudást, tapasztalatot igényel - a forgalmazó Audiocentrum segítségét is igénybe

vehetik.

Az alsó ikonsor online tartalmakhoz való hozzáférést biztosít, melynek úgy tűnik egyre nagyobb jelentősége lesz. Vannak itt fizetős és ingyenes szolgáltatók is, mint a hazánkban is népszerű Youtube videomegosztó, vagy a Picasa galériák, illetve internet-rádió szolgáltatók, mint pl. a Rhapsody. A Youtube HD tartalmak száma rohamosan növekszik, ezek már a TV-n keresztül is élvezhető képet nyújtanak, egyedül a keresőszavak távvezérlő segítségével való begépelése nyugós számomra, zseniális fejlesztés lenne ehhez, mondjuk egy Android billentyűzet.

Kép és hang

A Blu-Ray lemezzel nem ér meglepetés, a teszthez használt Aviolo Prisma HD vetítővel párban pazar a képi világ. Színei gyönyörűek, az átmenetek és a kép élek hibátlanok, az animációs filmek esetében ez nagyon látványos, mintha nem is pixelekből állna a kép. A Gru című film részletekben, színekben gazdag és gyakran vakító fényekkel teli képkockái kiválóan alkalmasak a lejátszó e képességeinek demonstrálására. A problémák általában a szélsőségek esetében jelentkeznek, ezért a sötét és világos részletekre figyeltem különösen. A Harry Potter sorozat utolsó epizódja (és úgy általában a többi is) hemzseg a sötét jelenetektől, itt a gyengébb lejátszók hamar elvreznek. Az Oppo 103-as – csakúgy, mint elődje a BDP-93 - ebben is kifogástalanul teljesít, egészen a legfeketebb árnyalatokig minden egyes részlet jól kivethető, nincsenek homályos fekete foltok, a máskor szinte követhetetlen jelenetek minden cselekménye követhetővé válik ezáltal. Adele koncert korongja (a Royal Albert Hall-ban) már nem csak a nehezen visszaadható kép miatt érdekes, de remek hangsvét is rögzítettek rá, együtt óriási élmény.

A hangélmény sokat emel a produkción, rendkívül tisztán, levegősen szólnak a zenei részletek, kristálytiszták a párbeszédok is, a dinamika óriási.

DVD lemezekről szembetűnő, hogy a felskálázott állományok kontúrjai lágyabbak, a színek is kevésbé élnek, de összességében jó, és élvezhető amit látunk. Persze a HD vetítő és a 2m-es képátló kegyetlen, a 42"-os plazma TV-n már egészen mást mutat, a különbségek sokkal kevésbé érezhetők. Gyűjteményes DVD filmjeink lejátszására a BDP-103 több mint tökéletes, ugyanakkor nem hiszem, hogy a készülék birtokában bárki beérné ezzel a formátummal, amit lehet azért érdemes HD-ben beszerezni. Hangban nagyjából ugyanakkora a visszaesés, kisebb a tér, kevésbé levegős a megszólalás, és bár az akciójelenetek itt is hatásosak, az előbbi borzongás elmarad.

Az mkv és h-264 kódolású HD állományok lejátszása problémamentes, minőségük nem megkülönböztethető a BD verzióktól. Ugyanúgy borotvaéles, színekben pompázó az így kódolt állomány is. A mozgás folyamatossága és a színátmenetek finomsága egyaránt tökéletes, gyanítom – főleg hazánkban – ezt a szolgáltatást is rendszeren ki fogják használni a jűzerek.

Lapos tévén azt kell mondom, még az xvid formátumú filmekkel is élményt nyújt, itt mutatkozik meg igazán a video szekció tudománya, a sok „zsonglörködés” eredményeképpen a jobb DVD játékosokat is megszégyenítő a látvány. A látottakba (hallottakba) nyilván bele lehetne kötni, de ha nem a tesztelő szemével nézem, ez is teljesen rendben van.

CD hangminőség

Noha audiofil körökben CD játszó szerepben a DVD játszó nem túlzottan elismertek, azért akadnak olyan ütítő kivételek (a megfizethető kategóriában is), amelyek a filmnézés mellett zenehallgatásra is kiválóan alkalmasak. Közéjük tartoznak az Oppo lejátszók; a BDP-93-as és BDP-95-ös típusok CD játékosként is remekül megállták a helyüket, és ha valami nagy disznóság nem történt, vélhetően az utódok is hasonlóan jól szerepelnek ezen a téren.

A BDP-103 a tesztindító jazz koncert dallamait alapvetően lágy és kellemes karakterrel szólaltatja meg, telt, hangsúlyos és izmos basszussal valamint selymesen finom cinnel. A teret szépen építi fel, a színpad minden irányban kiterjedt, a hangszerek illetve a zenészek közt elegendő hely és levegő van. Dinamikailag a hangzás szintén nagyon rendben van, a dobos erőteljesebb ütései egészen mellbevágóak, és a halk illetve hangosabb hangok között jókora kontraszt van. A klarinét hangja levegős és összetett, a vibrafon pedig kellemes tónusban, hosszú lecsengésekkel és gazdag hangszínekkel zenél. Az előadásmód a dinamika és erő ellenére inkább barátságos, mint felkavaró, viszont elég izgalmas és összetett ahhoz, hogy hosszabb távon is érdekes legyen és fenntartsa a figyelmet.

A kellemes tónus a Mozart opera részleten is folytatódik, amelyet a készülék lelkesen, gazdag, enyhén pasztelles hangszínekkel szólaltat meg. Az énekesnő hangja selymes és olyan sima, mint a méz, s ha már ennél a hasonlatnál maradunk, olyan édes, hogy egészen bele lehet szeretni. A színpad közepén állva uralja a színpadot, a rutinos zenészek ügyesen a keze, vagyis inkább a hangja alá dolgoznak. A megszólalásnak hangulata, atmoszférája van, belevon a zenébe, s hogy a kép teljes legyen, képes megteremteni a valóság hamis illúzióját is.

A Gabriel Garcia Marquez munkásságát és zsenijét megéneklő szerzemény szintén megejtő valóságossággal szólal meg; a gitárhúrok zizegése, a kellemes énekhang és a gitáros szuszogása mind-mind nagyon élethű és szokásosan barátságos tónusú. A levegős hangok könnyedén elszakadnak a hangsugárzóktól, hogy megtöltsék a helyiség levegőjét, és ez a mindféle erőlködéstől mentes természetesség szintén nagyon lenyűgöző. A hangzás pincétől a padlásig egyensúlyban van, s e az állapot nagyobb hangerőn sem változik, csupán mindentől egyre többet kapunk.

Ajánlás

Az Oppo BDP-103, mint Blu-ray lejátszó nem egy olcsó darab, de ha csak BD lemezek lejátszására használnánk, akkor is rendben lenne az ára. Ebben a készülékben az a zseniális, hogy kompromisszummentes univerzális lejátszó, mindenben kiemelkedően teljesít, hálózati médialejátszóként ugyanúgy megállja a helyét, mint audiofil CD-játékos, ha mindezt külön forrással kellene megoldani, az a 103-as árának többszörösébe kerülne. Aki ragaszkodik a minőséghez, de nem akar készülék, ill. távvezérlő hegyekkel együtt élni, jelenleg ennél jobbat nem talál – de nem is nagyon kívánhat. Igazi "Best Buy"

Műszaki adatok:

Frekvencia átvitel: 20Hz – 20 kHz (±0,05 dB), 20 Hz – 96 kHz (-4,5 dB ~ +0,05 dB)

Jel/zaj arány: >115dB (A súlyozással)

THD+zaj: < 0,006 % (1 kHz, 0 dBFS, 20 kHz LPF)

Hálózati tápfeszültség igény: ~100 V – 240 V, 50/60 Hz AC

Áramfelvétele: 35 W (Készenléti üzemmódban: 0,5 W)

Méretei: 430 mm x 311 mm x 79 mm

Tömege: 4,9 kg

Ár: 224.900,- Ft

www.audiocentrum.hu

Oszd meg ezt a cikket.

